

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 006018 21 Кж 5
Бања Лука, 23.04.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д.Р., због кривичног дјела покушаја обљубе са дјететом млађим од петнаест година из члана 172 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 22 став 1 Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог и његовог браниоца изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006018 20 К од 14.04.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 23.04.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог Д.Р. и његовог браниоца изјављене против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006018 20 К од 14.04.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006018 20 К од 14.04.2021. године, након изрицања пресуде продужен је притвор против оптуженог Д.Р., због кривичног дјела покушаја обљубе са дјететом млађим од петнаест година из члана 172 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 22 став 1 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), по основу члана 197 став 1 тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења жалбу су благовремено изјавили оптужени, без навођења основа побијања и жалбеног приједлога, и његов бранилац Р.К., адвокат из Т., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење „укине“ и оптужени пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Приликом одређивања притвора након изрицања пресуде суд не утврђује постојање основане сумње пошто је неправноснажном пресудом утврђена извјесност, као виши степен од основане сумње, да је оптужени починио кривично дјело за које је оглашен кривим. Суд се тада упушта само у утврђивање да ли постоје разлози за притвор, па се приговори које обије жалбе упућују чињеничном стању о учињеном кривичном дјелу у неправноснажној пресуди указују без основа. Ови приговори, а посебно они којима се указује на потребу саслушања одређених свједока, могу бити предмет жалбе на пресуду.

Супротно наводима жалбе првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање и дао разлоге о свим одлучним чињеницама које се тичу притворског основа, детаљно излажући и образлажући доказе на којима заснива своју одлуку. У том смислу повезао је исказ малољетне оштећене и друге доказе који су међусобно сагласни, стављајући их у просторни и временски оквир гдје је кривично дјело почињено, тако да је сасвим поуздано извео закључак о постојању притворског основа из члана 197 став 1 тачка в) ЗКП РС. Сходно томе без основа је навод жалбе браниоца о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка, повреди кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

С обзиром на изнесено жалбе су примјеном члана 337 став 3 ЗКП РС одбијене као неосноване.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић